

τοῦ λαμπρότερος καὶ διαφανέστερος τυγχάνεις τῆ κοινωνίᾳ καὶ συζυγίᾳ τῆς βασιλίδος, τῆς κάλλει καὶ εὐγενείᾳ καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ ὑπερ-χούσης τῶν ἀπασῶν δεσποινῶν καὶ τῶν συναυγαζόντων ἀστέρων, τῶν τέκνων λέγω τῶν ὑπερλάμπρων, καὶ πάλιν ὡσπερ ἐπὶ τοῦ ἡλίου τοῖς μὲν τοῦ φωτὸς αὐτοῦ ἀπολαύουσι κέρδος, τοῖς δὲ στερηθεῖσι ζημίαι, οὕτω καὶ περὶ σοῦ λέγεται, ὡς ὅσοι ὑπὸ σοῦ ἡγεμονίᾳ τάττονται, τῶν τῆς σῆς εὐεργεσίας ἀγαθῶν ἀπολαύουσιν, ὅσοι δὲ ταύτης ἐκτός, τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων ἐστέρηται· ἀλλ' ἐπειδὴ τοσοῦτος εἷς, ἐπιθυμοῦμεν φανῆναί σε καὶ ἐν τοῖς τόποις τούτοις· πλείστη δὲ γὰρ σκοτία καὶ ζόφος κατέλαβε τὰ ἡμέτερα. τί δὲ ἐστὶ τὸ καθ' ἡμᾶς σκότος ἢ τίς ὁ ζόφος; αἱ τῶν ἐθνῶν ἐπιδρομαί, αἱ αἰχμαλωσίαι, οἱ ἀφανισμοὶ τῶν πόλεων, τῶν κάστρων, τῶν χωρῶν, χρεῖα δὲ ἐν τούτοις τοῦ σώζοντος καὶ λυτρωσομένου· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ θεὸς ἐγερεῖ καὶ τῇ δεξιᾷ ὑψώσει, εὐχόμεθα δὲ, ἵνα αὐτὸς ἐκεῖνος ὑπάρχεις. οἱ ἐντιμότεροι καὶ συνετώτατοι ἄνθρωποι οἱ τοιοῦτοι, οἵπερ τὴν σὴν ἀφιγμένοι βασιλείαν καὶ πιστοὶ τε βασιλείας, ὅσα περὶ τῶν τῆς Ῥωμανίας πραγμάτων ἀνήγγειλαν, εἰσὶν ἀληθῆ καὶ δεκτέα τὰ παρ' αὐτῶν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι χρήσιμοι καὶ ἄξιοι πίστεως. ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα, εἴτε ἐν ταῖς τῆς Φραγγίας μέρεσιν, εἴτε ἐν ταῖς τόποις τούτοις ἰδεῖν σε καὶ προσκυνῆσαί σε. ὁ θεὸς διατηροῖ τὸ κράτος τὸ τῆς βασιλείας σου ὑγιές, εὐθυμον, πολυχρόνιον.

Ex origin. tabularii Parisiensis edidit Du Fresne, ibid. 53.

VII. 6883 (1374) 21. septembris ind. XIII.

Iulius de Altavilla Theodoro Cabasilae emphyteutice tradit fundum.

Σίγγον	Γουλίου δὲ Ἀλταβήλα
ἠκεῖα	χειρὶ προέταξεν.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν. Βασιλέβοντος τῆς ἐκλαμπροτάτης καὶ πανοψιλοτάτης καὶ ἐκλαμπροτάτης, κραταιοτάτης κυρίας ἡμῶν, κυρᾶς Τζουάννης, θεοῦ χάριτι Ἱερουσαλήμ καὶ Σικελίας ῥιγέννης, δουκίσσας Ἀπουλίας καὶ πριγγηπάτου Κάπουας, Προβεντζίας καὶ Φορκαλκερίας δὲ μάλλον καὶ Παιδιμόντε κωμήτισσας, ἔτι τε παντὸς πριγγηπάτου Ταράντου καὶ Ἀχαΐας, πόλεώς τε καὶ νήσου τῶν Κορυφῶν. ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-

τῆς καὶ κυριώτερος ἔπει λγ', ἡμέρα κα' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς
 ιγ' Ἰνδικτιῶνος ἐγὼ Γούλιος δὲ Ἀλταβήλα ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν
 σταυρὸν προτάξας ἐκουσίως καὶ αὐτοπροαίρετως, ἠκούσθαι δέ μου τῆ
 βουλῆ καὶ θελήσει βέβαιον ποιῶ τοῖς πᾶσι καὶ δῆλον διὰ τοῦ παρ-
 ὄντος νομικάτου καὶ μεμαρτυριμένου γράμματος ἐνόποιον καὶ ἐπὶ
 παρουσίᾳ τῶν παρατυχόντων ἐντίμων μαρτύρων, τῶν καὶ κάτωθεν
 μελλόντων ὑπογράψαι, τοῦ τε κυροῦ Ἀδάμ τοῦ Σανταπολήτου, κυροῦ
 Ἀμουνέτου δὲ Γῶτ, νοταρίου κυροῦ Μαρίνου δὲ Ἀλησάνω, Ρίκου
 τοῦ Μαρκεσάνου, ἀλλὰ δὴ καὶ Τζήλου δὲ Πάου καὶ ἑτέρων, ὅτι δέ-
 δωκα γῆν μερικὴν διμοδίου ἐνὸς πρὸς τὸν κῆρ Θεόδωρον τὸν Κα-
 βάσιλαν ἔνεκεν δι' ἐφιτευσίας ἧτι διὰ ὀποδολιάτικον πρὸς αὐτὸν καὶ
 πρὸς τοὺς καταγωμένους αὐτοῦ υἱοὺς καὶ κληρονόμους, ἧγουν ἀπὸ
 τὸν τόπον, ὃν ἔχω ἀπὸ τῆν νέαν πατρονίαν, ὅπερ μου ἐστερέωσεν
 καὶ ἐκουφέρμεψεν ἡ κυρά μας ἡ πανοφιλοτάτη καὶ ἐκλαμπροτάτη
 ῥιγέννη τῆ ὄντι εἰς τὴν Ποταμίαν τοῦ Σιδαρίου, ὡς ἵνα ποιῆσαι μω-
 λικὸν ἐργαστήριον καὶ ἀπονέμοι καὶ ἐκτελεῖ κατ' ἔτος αὐτὸς καὶ οἱ
 κληρονόμοι τούτου ἔνεκεν διὰ τὸν τοιούτον τόπον δολιάτικον περὶν
 λύτρας εἴμοισι, καὶ οὐχί τι πλέον, νὰ ἔχει δὲ ἄδιαν καὶ ἐλευθερίαν
 παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ μέρους μου ἄλλου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ
 ἐξεβάλη καὶ κάμη τὴ ἀυλάκην τοῦ ῥιθέντος μύλωνος ἀπὸ τὸν τόπον
 μου, μὴ διενοχλουμένου τοῦ ῥιθέντος Καβάσιλα πόποτε καὶ τοῦ μέ-
 ρους αὐτοῦ, μήτε μὲν παρ' ἐμοῦ, μήτε καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κλη-
 ρονόμων καὶ διαδοχοκατόχων. ἔχει δὲ ὁ ῥιθεὶς τόπος τὸν πλησια-
 σμὸν οὕτως πλησίον τοῦ παλαιοῦ μύλου τοῦ ποτε Ἰωάννου τοῦ Λεο-
 καδίτη καὶ πλησίον τῶν χωραφίων τῶν Βολημωτινῶν καὶ πλησίον
 τῶν χωραφίων τοῦ Αἰγίδου ἐκείνου τοῦ Γαλβάνου τῆς κληρονομίας,
 ἃ λεγονται καὶ καλοῦνται τοῦ Βροντισμένου, ἀλλὰ δὴ καὶ συνέγγιστα
 τῶν αἰτέρων μου χωραφίων, δι' οὗ καὶ εἰς νωμὴν καὶ δεσποτίαν,
 ἐξουσίαν καὶ κυριώτητα τέθηκα αὐτὸν ἀπὸ τῆν σήμερον, ἧτις ἔστι μὴν
 καὶ Ἰνδουκτος, ὡς ἀνωτέρως γέγραπται διὰ νομικάτου κονδύλου, ὡς ἦν
 ἔθως, ἐνόποιον τῶν προριθέντων μαρτύρων ἐνδῶν τῆς πόλεως τῶν Κορυ-
 φῶν ἐντὸς τοῦ κάστρου τῆς σιδηρίας πύργας, καὶ ὄρκον ποιήσας καὶ
 ἐφομῶσας εἰς τὰ τοῦ θεοῦ ἅγια εὐαγγέλια στέρξαι ταῦτα στέρξαι καὶ
 ἀπαρασάλευτα εἰς τὸν χρόνον καὶ αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐγὼ τε καὶ οἱ
 ἐμοὶ κληρονόμοι, ὅθεν καὶ ὀφίλει ποιεῖν ἐπὶ τούτῳ αὐτὸς καὶ οἱ κλη-

ρονόμοι τούτου, ἦτι καὶ βούληνται, ἔν τε τοῦ κτᾶσθαι, χρᾶσθαι, νέμεσθαι, πωλεῖν, δωρῖσθαι, ἀνταλάττην, προίξι διδώνε, ληγατεύειν, παραπέμπειν, ναοῖς θείοις ἀφιερεῖν, παίνησιν νέμεσθαι καὶ τᾶλλα πάντα ποιεῖν καὶ πράττειν, ὧσα αὐτοῖς τὰ δοκοῦντα καὶ δόξαντα γεννῆζονται, ὡς τὴν κυριότητα καὶ ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ἡμῶν δὲ ἀφηταμένων ἀπὸ τὴν σήμερον ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν κληρονόμων καὶ διαδοχοκατόχων πάντων τοῦ μήποτε τῷ καιρῷ ἢ χρόνῳ εἴχωμεν ἀνατρέψαι ἢ διασίσει τὸ παρὸν νομικᾶτον ἔγραφον εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, σωζομένου δὲ νὰ ἐκπληροῦν πρὸς με τῷ ριθὲν δοληάτικῳ αὐτὸς τε ὁ ριθὲς κύρ Θεόδωρος ὁ Καβάσιλας καὶ οἱ κληρονόμοι τούτου πρὸς με καὶ πρὸς τοὺς ἐμοὺς κληρονόμους, ἦτι τῷ εἴμοισι τῆς λύτρας τῷ κερὶν καὶ οὕτως ὀφίλει ἔχειν τὸ στέργον, τῷ βέβαιον, τὸ ἀπαρασάλευτον εἰς αἰεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ἢ δὲ καὶ πηραθῆναι ἡμᾶς πόποτε τῶν καιρῶν τοῦ διασίσει τὴν παροῦσαν νομικὴν καὶ ἐμμάρτυρον συμφωνίαν ἔνεκεν τοῦ τοιούτου δολιατίκου, ἵνα μὴ εἴχωμεν εἰσακούεσθαι ἢ προσδέχεσθαι ἐφ' οἷς ἂν εἴχωμεν λέγειν, μήτε ἐν σεκρέτῳ καὶ δικαστηρίῳ ἢ ἐν παντὶ κρίσει, ὅπου καὶ ἴεν ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἀποδιοκώμεθα ἐκ πάσης κρίσεως κατησχημένοι, καὶ οὐ μόνον ἐκδιώκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐμπεσοῦμεθα ὑπὸ ποινῆς πρὸς τε τῇ αὐθεντικῇ καὶ ῥιγεννικῇ ἡμῶν κόρτη καὶ πρὸς τῷ μέρος σου τοῦ ριθέντος Καβάσιλα ὀγγίας εἴκοσι καὶ πέντε δηνερικῶς· ἔστω τὰ μὲν εἴμοισι, ὡς δεδήλωται, εἰς τὴν αὐθεντικὴν ἡμῶν κόρτην, τὰ δὲ ἄλλα εἰς τῷ μέρος σου. ὁμοίως ἐμπεσοῦμεθα καὶ εἰς τὴν τοῦ ὄρκου ποινὴν. τῆς δὲ ποινῆς καταβληθείσης καὶ πληροθείσης ἢ ἀκαταβλήτου καὶ ἀπληρώτης τῷ παρὸν νομικᾶτον ἔγραφον καὶ ἐμμάρτυρον ἐχέτω τῷ στερεὸν καὶ ἀμεταποίητον εἰς τὸν χρόνον τὸν ἅπαντα. ἔτι δὲ μᾶλλον ὀφίλωμέν σοι ποιεῖν περὶ τούτου καὶ τὸν καθολικὸν δεφενδίωνα ἀπὸ παντός προσώπου ἐγὼ καὶ οἱ ἐμοὶ κληρονόμοι [εἰς] σὲ καὶ τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ παντοίους διαδοχοκατόχους. ταῦτα τοίνυν ἐγὼ νομικὸς Σεβαστὸς Δημήτριος ὁ Μαλάκης, ἀξιωθεὶς παρὰ τὸν ἄνωθεν, γράψας τὸ παρὸν ὕφως χειρὶ τῇ ἐμοὶ ἔχωντι τῷ ὀφφικίον ἦνε μας νομικὸς πόλεως τῶν Κορυφῶν καὶ τῆς ὅλης νήσου προσταξὴ θεία καὶ κελεύσθη βασιλικὴ διὰ ἰσχειρότιτος τοῦ ἡμετέρου ὀφφικίου ἐπ' ὄψῃ τῶν προειρημένων μαρτύρων· ἔχει δὲ ἐντεῦθεν τὸ σῶνηθες σιμείω ἐμῶν

τοῦ νομικοῦ καὶ τῇ ὑπογραφῇ τῇ ἐμοὶ διὰ μονοκονδύλου. ἔ τ ο υ ς
 , σ ω π γ' †.

Σεβαστὸς Δημήτριος.

† Ego Aymouettus de Hugoth testor sum.

† Ego Herricus Marchesanus testis sum.

† Ego Gilectus de Ray testor sum.

† Ego Adam de Sancto Ypolith testor sum.

† Ὁ τῆς πόλεως τῶν Κορυφῶν καὶ τῆς ὅλης νήσου νομικὸς Σε-
 βαστὸς Δημήτριος ὁ Μαλάκης πρὸς ὑποκυρῶν ὑπέγραφα.

† Ego notarius Marinus de Alisano, qui omnibus predictis interfui,
 me subscripsi.

Ex originali, quod est Corcyrae, descripsit C. Hopf.

VIII. 6895 (1387) 15. ianuario ind. X.

Nerius de Acciaiolis, dux Athenarum, Nicolao de Athenis tradit fundum.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
 τος. ἡμεῖς Νέριος ντὲ Ἀτσαϊώλης, αὐθεντῆς καστελανίας Κορίνθου,
 δουκιάμου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, διὰ τοῦ παρόντος ἡμε-
 τέρου καὶ ἀσφαλεστάτου γράμματος ποιούμεν γνωστὸν τοῖς πᾶσι,
 παντίοις τε καὶ ἑτέροις ἀνθρώποις, βασάλοις καὶ ὑποταγμένοις τῆς
 ἡμετέρας αὐθεντίας τοῖς μέλλουσιν ἑρᾶν καὶ ἀκούειν τὸ παρὸν ἡμέ-
 τερον προβηλέτζιον, ὅτι διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀληθινὴν δούλευσιν, ἣν
 ἐποίησεν καὶ ποιεῖν οὐ παύσεν ὁ ἡμέτερος γραμματικὸς Δαμιανὸς
 Ὀφιομάχος πρὸς ἡμᾶς, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τὴν καλὴν ἀγάπην, ἣν
 ἔχομεν πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ εὐγενῆν νέον, υἱὸν ἐκείνου πο-
 ιὲ εὐγενοῦς καβαλλαρίου, τοῦ μισέρ Πέρου ντὲ Ἀτέναις, λεγομένου
 Ἰατροῦ, ἕνεκεν τούτου ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον δεδώκαμεν
 καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν δίδομεν διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους καὶ
 διαδόχους ἡμῶν πρὸς τὸν εἰρημένον εὐγενῆν νέον Νικόλαον ντὲ
 Ἀτέναις καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἡμέρε-
 ρον τόπον τῆς Βελισκῶς γῆν νομισμάτων πενήτηκοντα καὶ τὸ στάσιον,
 ὃ ἦτον ποτὲ τοῦ Πυρῆ Μπουργουνίου μέσον τῶν τοιούτων συνόρων,
 ἧτις κατὰ ἀνατολὴν πρὸς τὴν δημοσίαν ἐδὸν, δύσιν ὁμοίως τὴν ἑτέ-
 ραν δημοσίαν, ἄρκτον τὰ ἡμέτερα, πρὸς δὲ μεσημβρίαν τὸ μονοπάτιον
 καὶ τὸ ῥηθὲν στάσιον τοῦ αὐτοῦ Πυρῆ. ὁμοίως στρέφομεν πρὸς τὸν αὐ-

τὸν εὐγενῆ Νικόλαον τὴν γῆν τῶν ἑκατὸν νομισμάτων ἀπὸ τὸν ἡμέτερον τόπον τοῦ Ἄετοῦ, ἣν εἶχεν καὶ ἐγνώριζεν ἐξ ἡμᾶς ὁ εἰρημένος ποτὲ μισέρ Πέρος, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἕπως αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ τὴν ῥηθείσαν γῆν ὑφείλη κατέχειν ἢ κρατεῖν, δεσπάζειν καὶ κυριεύειν ἀλογαριάστως, μὴ παρά τινος ἀφ' ἡμῶν ἢ ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν διασειόμενος ἢ κἂν ποσῶς λόγον ποιούμενος. μόνον μέντοι ὑφείλει αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ ποιεῖν πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους ἡμῶν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀνάκραξιν καὶ συντροφίαν ὑπὲρ χάριν ἐγνωρισμένος σωματικῶς μετὰ ἀλόγου καὶ ἄρμάτων ἕκαστον ἑνιαυτὸν ἡμέρας καὶ οὐχὶ ἕτερον δίκαιον πλεον τὴν τὸ οἰονοῦν διορίζοντα τοῖς πᾶσι, παντοίοις τε καὶ ἑκάστοις ἡμετέροις ὑφικιάλλοις, τοὺς ὄντας καὶ τοὺς μέλλοντας εἰσελθεῖν, ὅτι τὸν εἰρημένον εὐγενῆ Νικόλαον ντὲ Ἀτέναις καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕνα τὰ ῥηθέντα ἀκίνητα οὐ μὴ ποιησο τὴν τὸ οἰονοῦν, ἀλλὰ νὰ διαφεντεύουν αὐτοὺς . . . πάσης νόμοις καὶ δικαστηρίοις. διὰ γὰρ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν ὠρίσαμεν καὶ ἐγεγόνει πρὸς αὐτὸν τὸ παρὸν ἡμέτερον πριβελέγιον, γραφὲν ἐν Ἀθήναις μηνὶ ἰανουαρίῳ ε', ἰνδικτιόνοσ ε', ἔτους 50' ἐννενηκостоῦ πέμπτου, καὶ ἐβουλώθη μετὰ τῆς ἡμετέρας βούλας εἰς ἀσφάλειαν πάντων τῶν ὁρώντων.

Παρεξεβλήθη τὸ παρὸν πριβελέγιον διὰ χειρὸς κάμοῦ Μιχαήλ τοῦ Μενδρίνου, γραμματικοῦ κάμαρας καὶ κούρτης Ναυπλίου, ἀπὸ ἑναν πριβελέγιον βένρανον ἄρμας καὶ σημεῖον βεβουλωμένον τοῦ ποτὲ μισέρ Ῥανιέρου δὲ Ἀτζαῖώλη ἀπὸ λόγον εἰς λόγον διὰ ὀρισμοῦ τοῦ πανευγενεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἡμῶν αὐθέντου μισέρ Τζουάνε Λαουρδάνου, τετιμημένου ποδεστάτου καὶ καπιτάνου Ναυπλίου, εἰς ἔτη 50' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ ε' εἰς ἀνάκραξιν κυροῦ Πέρου ντὲ Ἀτέναις, καὶ τὸ εἰρημένον καὶ καθολικὸν πριβελέγιον εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀταδέλφου, κυροῦ Φεράντος.

Apographum membr. tabularii Florentini. Edidit Buchon, Recherches 1. 420. Nouvelles Recherches 2. 220.

IX. (1390).

Theodorus Palaeologus, despota Peloponnesi, litteras dat ad Amadeum VI., Sabaudiae principem.

† Τῷ ὑψηλοτάτῳ, ἐνδοξοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ἀκριβεστάτῳ ἀδελφῷ τῆς βασιλείας μου, κυρῷ Ἀμεντέῳ ντὲ Σαβοῖα, πρίγγιπι Ἀγαΐας, Θεόδωρος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης, Παλαιολόγος

ὁ Πορφυρογέννητος, ὑγίειαν μετὰ ἀδελφικῆς διαθέσεως. τὴν γραφὴν τῆς αὐθεντίας σου ἐδεξάμεθα παρὰ τοῦ εὐγενοῦς τοῦ κῦρ Πέτρου Λατῶρ, καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ πρῶτον, ὅπως διὰ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας ἐνὶ ἡ αὐθεντία σου ὀλόκαλα, καὶ ἤρρεσέ μας τοῦτο κατὰ πολὺ καὶ ἐχάρημεν. διὸ γοῦν ἐξεύρομεν, ὅτι καὶ ἡ αὐθεντία σας ἀγαπᾶ μας, μηνύομέν σοι, ἵνα γνωρίσητε, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὀλόκαλα ἤμεθα μετὰ τὸν θεόν. καθὼς δέ μας ἔγραφεν ἡ αὐθεντία σας, ὅτι τὸ ἐχρήζετε νὰ μας μηνύσητε, ἐθαρρήσατε τοῦτο πρὸς τὸ εἰρημένον κῦρ Πέτρον, ἵνα τὸ δείξη πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ἐδοῦ ἔδειξέ μας ὅσα [αὐτῷ ἀνα]-τεθείκατε, καὶ ἐγνωρίσαμεν καὶ θαρρέσαμεν γοῦν καὶ ἡμεῖς πάλιν, καὶ συντύχαμεν πρὸς αὐτὸν, ὅσον ἠβουλόμεθα, καὶ ἐχρήζαμεν, ἵνα μηνύσωμεν τῇ αὐθεντίᾳ σου, καὶ θέλεις γνωρίσειν παρ' αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν γράφομεν πρὸς τὴν αὐθεντίαν σου πλατύτερον.

† Δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος †.

A tergo: † Τῷ ὑψηλοτάτῳ, ἐνδοξοτάτῳ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ἀκριβεστάτῳ ἀδελφῷ τῆς βασιλείας μου, κῦρ Ἀμεντέῳ ντὲ Σαβρία, πρίγκιπι Ἀχαΐας, Θεόδωρος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης, Παλαιολόγος Πορφυρογέννητος †.

Orig. cart. tabularii Taurinensis. Italice editum est a Datta, Storia dei principi di Savoia del ramo d'Acaia. Torino 1832. 2. 368.

X. Sine anno.

Theodorus Palaeologus, despota Peloponnesi, mittit litteras ad cardinalem Angelum de Acciaiolis.

† Περιπόθητε θεῖε τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἐνδοξότατε, αἰδεσιμώτατε, σεβασμιώτατε καὶ ἀξιώτατε καρδινάλιε τῆς Φλωρέντζας, μεσῶρ Ἀγγελε. ὁ αἰδεσιμώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντροῦ, ὁ φρά Ἰάκωβος, ἦλθεν ἐδῶ εἰς ἡμᾶς ἐδεξάμεθα οὖν παρ' αὐτοῦ τὰς γραφὰς τῆς σεβασμιότητός σου, καὶ ἐγνωρίσαμεν ἐξ αὐτῶν, ὅσον ἐδήλουν ὁμοίως ἐμάθαμεν καὶ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ἐπισκόπου, ὅσον μετ' αὐτοῦ μᾶς ἐμήνυες. ἤρρεσε γοῦν ἡμῖν κατὰ πολὺ γίνωσκε, ὅτι ἐμήνυες πρὸς ἡμᾶς μετ' ἐλευθερίας καὶ θάρρους, τὸ ἐβούλου καὶ ἐχρηζες, καὶ ἐκεῖ, ὅπου μεσολαβεῖ φιλία καθαρὰ καὶ συγγένεια, οὕτως ἐνὶ πρέπον καὶ δίκαιον, ἵνα γένηται, καὶ ὀρεγόμεθα, ὅτι οὐ μόνον διὰ τῶρα, ἀλλὰ καὶ πάν-

τοτε τὸ ἐνι εἰς ὄρεξιν τῆς σεβασμιότητός σου καὶ βούλησιν, ἵνα μῆς μηνύης τοῦτο μετὰ πολλῆς πληροφορίας καὶ θάρρους, καὶ μέλλομεν ἠγείσθαι καὶ ἔχειν τοῦτο εἰς μεγάλην ἡμῶν εὐφροσύνην καὶ ὄρεξιν. ἀπὸ δὲ τοῦ εἰρημένου ἐπισκόπου τῆς Ἄντρου θέλει γνωρίσειν καθαρὰ εἰς πλάτος ἢ σεβασμιότης σου, ὅσον πρὸς αὐτὸν ἀνεθήκαμεν καὶ συνετόχαμεν νὰ διδάξῃ, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν γράφομεν πρὸς τὴν σεβασμιότητά σου πλατύτερον. τὸ πρᾶγμα οὖν στέκεται, ὅτι νὰ πέμψῃ ἢ σεβασμιότης σου ἔδω εἰς ἡμᾶς ἢ τὸν εἰρημένον ἐπίσκοπον τῆς Ἄντρου ἢ ἄλλον τινά, ὃν χρήσεις, μὲ δύναμιν καὶ ἐλευθερίαν τοιαύτην, ὅπου νὰ πορέσῃ νὰ τελειώσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, τὸ συνετόχαμεν μετ' αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔχει ὁ θεός. θέλομεν νὰ ἡμεθα καλὰ καὶ νὰ εὖρωμεν, ὅτι ἔχομεν καὶ δίκαιον, ἵνα πράξωμεν αὐτὸ . . . δὲ ὁ καιρὸς μᾶς ἐμποδίζει πρὸς τὸ νὰ ποιήσωμεν, τοῦτο θέλομεν τὸ ποιήσειν, μὲ τοῦ θεοῦ τὴν βοήθειαν †.

† Δεσπότης ὁ Πορφηρογεννήτης †.

E tabulario Ricasoliano, quod est Florentiae, edidit Buchon, Nouvelles Recherches 2. 237.

XI. 6930 (1422) 7. augusti ind. XV.

Antonius de Acciaiolis, dux Athenarum, mercatoribus Florentinis in dominio suo concedit quaedam privilegia.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς Ἀντώνιος δὲ Ἀτζαϊόλλης καὶ αὐθεντής Ἀθηνῶν, Θηβῶν, παντὸς δουκιάμου καὶ τῶν ἐξῆς, δηλοποιούμεν τοῖς πᾶσι καὶ παντοίοις ἀνθρώποις, ὡς παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσειεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐντιμότερος καὶ διακριτικώτατος ἀνὴρ, ὀνόματι σέρ Τομάζος δὲ Φραγγίσκος Ἀλτερώτι, ἐλήλυθε πρὸς ἡμᾶς ἐκ μέρους τῆς περιφανεστάτης καὶ ἐκλαμπροτάτης, ἀλλὰ δὴ καὶ μεγαλειοτάτης αὐθεντίας κουμουνίου τῆς Φιορέτζας, ὅστις ἔδειξεν καὶ ἐφάνέρωσεν πρὸς ἡμᾶς ῥήματα παρὰ τῆς περιφανεστάτης καὶ ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας κουμουνίου τῆς Φιορέτζας, αἰτοῦντα μετὰ θάρρους καὶ ἐλευθερίας, ὡς τις κατ' ὄψιν ὑπάρχω ἐκ γένους πατρίδος καὶ γνήσιος υἱὸς τῆς περιφανεστάτης προειρημένης αὐθεντίας, ἵνα ἔχωσιν οἱ ἅπαντες ἐγκάτοικοι πόλεως Φιορέτζας, οἱ παρόντες καὶ οἱ μέλλοντες, ὅπου δ' ἂν καὶ εὐρίσκωνται, ἄδειαν καὶ ἀπλήν ἐξουσίαν εἰ . . . τὸ ἐξόδου καὶ εἰ-

ρηνικῆς πράξεως μετὰ ἐμπορίας καὶ πραγματικῆς ὑποθέσεως εἰς ἅπασαν τὴν ἡμετέραν ὑποκράτησιν, πόλεις, χώρας καὶ τόπους. ἡμεῖς δὲ ἦνι σκέφαντος ἢ . . . νωὶ καὶ ἀγάπην ἦνι δεικνύοντα ἢ περιφανεστάτη αὐθεντία πρὸς ἡμᾶς μετὰ περιχαρίας καὶ ἀγαλλιάσεως οὐ [μικρᾶς], εὐθὺς ὑπήκοοι ἐγενόμεθα τῆς τοιαύτης αἰτήσεως, ὡς γνήσιος υἱὸς καὶ ἐ . . . οὐς· καὶ ποιούμεν ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον, ὅτι ἅπασα ξύλον πλευτικόν, κάτεργον, ναῦς μετὰ καὶ ἀρμένων, μικρὸν καὶ μεγάλον, φορτωμένον καὶ ἀφόρτιτον, ἐρχόμενον ἀνατολὰς ἢ ἀπὸ δυσμῶν μετὰ πάσης πραγματείας πεφορτιμένον, ζωτροφίας καὶ ἐτέρας ἄλλης ὑπάρξεως . . . , ὁπόθεν δ' ἂν καὶ ἀνέλθῃ, ὡς ἵνα ἔχουν ἀπάδιαν καὶ ἀπλήν ἐξουσίαν [οἱ] αὐθένταις Φιορεντῖνοι, νὰ ἀπληκεύσουν εἰς λιμαιῶνας ἀκρωτηρίων παραθαλασσίας καὶ εἰς αὐτ' τῆς θαλάσσης τῆς ἡμετέρας διακρατήσεως . . . καὶ εἰς ὅν καὶ νὰ ἔχουν ἀπάδιαν, εἰς ὅσον καιρὸν θέλουν, νὰ στέκουν ἐλεύθεροι καὶ ἀνεμπόδιστοι οἱ πρ[αγματευταί] αὐτῶν, τὰ πλευτικά καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν θέλουν νὰ ἀπέρχονται ἢ καταρτικόν ἢ βάθος θαλάσσης ἢ κἀνέναν πλήρωνα καὶ συνήθιον τοῦ αἰγιαλοῦ, ἡμισυ τὰ συνηθισμένα κουμέρκια καὶ γαμπέλας τῆς ξηρᾶς κατὰ τὰ συνηθία τῆς ἡμετέρας διακρατήσεως ἐκκληρῆς ταῦτα καὶ μόνον. ὡς ἵνα ἔχουν ἀπάδιαν καὶ [ἐξουσίαν] ἀπλήν τοῦ ἀγοράζειν, πωλεῖν, συναλλάγματα ποιεῖν καὶ ἐτέρας ἄλλας [πραγματείας] καὶ πραγματευτικὴν εἰς ἅπασαν τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν καὶ ὑποκράτησιν ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεμποδίστως ὡσαύτως ἐκπληροῦμεν καὶ τοῦτο χάριν τῆς περιφανεστάτης [αὐθεντίας κουμουνίου Φιορέτζας], ὅτι ἐάν ποτε καιροῖς σήμερον ἢ αὔριον βουλευθοῦμεν ὡς ἵνα ποιήσωμεν κἀμμίας γενεᾶς ἄτε Βενετίκων, Κατελάνων, Γενουβήσων καὶ ἐτέρας ἄλλης γενεᾶς κἀμμίαν χάριτα . . . τὰ προειρημένα κεφάλαια ὀφείλουσιν ἔχειν καὶ οἱ προρρηθέντες Φιορεντῖνοι τὴν αὐτὴν χάριτα ἀνενοχλήτως. ὅθεν καὶ τούτου χάριν ὠρίσαμεν καὶ ἐγεγόνει τὸ παρὰν πριβιλέτζιον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τῶν Ἀθηνῶν, καὶ διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν πάντων τῶν ὁρώντων καὶ ἀκουόντων ἐβουλώθη καὶ μετὰ τῆς ἡμετέρας κάτωθεν κρεμαστῆς βούλας ἐν μηνὶ αὐγούστῳ ἐβδόμῃ, ἰνδικτιόνι ιε', ἔτη 6930.

E tabulario Ricasoliano Florentiae edidit Buchon, Recherches historiques sur la principauté française en Morée 2, 444, et Nouvelles Recherches 2, 289.

XII. 6936 (1428) 28. maii ind. VI.

Francisca Tocco, domina Cephaloniae et Sanctae Maurae, Iuliano Zaotae donat fundum.

† Φρανγγήσκα, διὰ τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ χάριτος βασιλῆς Ῥωμαίων, διλωπιούμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμεταίρου προστακτικοῦ καὶ ἐβεργίτικοῦ ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου πρὸς πάντας τοὺς μέλλοντας θεωρῆν καὶ ἀκούην αὐτῷ, ὅσῳτι ἔθνος ἐστὴν τοῖς δεσπότες προκόπτην, ἐβεργετῆν καὶ αὐξένην πάντας τοὺς ἀξίους, ἦδι καὶ ἡ βασιλεία μου, γινόσκον τὰς δούλευσες καλές καὶ ἐνεμπηστευμένας ἀπὸ τὸν ἐντιμώτατον, οἰκίον, ἀκριβῶν καὶ ὑπεριγαπημένον λίζην καὶ ἄρχονταν τῆς βασιλείας μας, κῦρ Τζουλλιάνον Ζαῶτα, ἐν ἧς ἐπέησεν κατ' ἀρχάς καὶ μέλλι· πιῆσε καὶ ἀπὸ τοῦ γῆν καὶ ἔμπροσθεν ἀπὸ καλῶν εἰς καλῆτερα, ἐκ μέρους ἡμεταίρου καὶ ἐκ μέρους τὸν ἡμετέρων κληρονώμων καὶ διαδόχων ἡμῶν δίδωμεν, ἐπιδίδωμεν, χαρίζομεν καὶ ἐβεργετοῦμεν καὶ ἔς ναίον ἐπιδίδωμεν ὁσπιτότοπον ἐν ἐντὸς τοῦ ἡμετέρου μου κάστρου Καιφαλονίας τοῦ ἀγίου Γεοργίου πλησίον τοῦ καστελλοίου μας κατὰ ἄρκτου καὶ βορλου μέρους, πλησίον καὶ σινεγκῆς τοῦ ὁσπητίου τοῦ ριθέντος ἄρχοντος κῦρ Τζουλλιάνου καὶ πλησίον τοῦ ἄρχοντος, κῦρ Ἀντώνιου δὲ Τόκκω, καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος πλησίον ὁσπητίου τοῦ ποτε ἄρχωντός μας, κῦρ Κάρλοτῖλλ, ὅπιον ὁσπήτιον ἦτον προλαβῶν τοῦ ποτε Μαρμάνθου τοῦ Βαρβερώτου καὶ ἐξέπεσεν εἰς τὴν κούρτην μας δικαιολογημένα, καὶ ἡμεῖς ἄρτι τὸ δίδωμεν πρὸς τὸν ἡριμένον ἄρχοντάν μας, κῦρ Τζουλλιάνον, καὶ πρὸς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἄρεν καὶ θήλι σαρκικὰ νόμιμα ἐξερχόμενα ἀπὸ τὸ κορμίν του, ἵνα ἔχωσιν αὐτῷ ἀτάραχα, ἀσκανδάλιστα καὶ ἀνεμπόδηστα, μὴ παρά τινος ἰμποδηζόμενα ἢ ἐνοχλούμενα τὸ ἰωνόν τὸ καθόλου, ὅπιον ὁσπιτοτόπιων ἡμεῖς τοὺς ἐζητίσαμεν τὸν πᾶν εὐτυχέστατον αὐθέντην τὸν δεσπότην καὶ σὺν θεῷ αὐθέντην καὶ ἀνὴρ ἡμῶν, καὶ αὐτός μας τὸ ἐβεργέτεσεν, καὶ πάλην ἡμῆς μετὰ προσώσεως καὶ θελίσεως τοῦ αὐθέντου τοῦ δεσπότη τοῦ ἐπεδώθημεν πρὸς τὸν ἄρχωντά μας τὸν κῦρ Τζουλλιάνον, καὶ θέλωμεν, ἵνα ἔχει αὐτὸ εἰς πουργησίαν καὶ ἧς ὄνομαν κουργησίας αὐτός τε καὶ ἡ κληρονομία αὐτοῦ πουργησίαν, χάρισην, ἀλλάξουν, ἧς ἀγίους ναοὺς ἀμφιερῆν καὶ εἰς γαμικὰ συναλάγματα ἐκπέμπην ὡς πράγμαν πουργησίας, καὶ νὰ δεσπότησιν

αὐτὸ αἰ καὶ πάντοτε. ἐν τούτῳ γράφωμεν καὶ ὀρίζομεν πάντας τοὺς ἡμεταίρους ὀφιτζηάλλους τοῦ αὐτοῦ κάστρου Καιφαλλονίας, βητζερέν-
 τοις, βικαρίοις, μαστρωραζονάλλοις, τρεζουριερίοις, καστελλάνοις, πορ-
 κουράτωροις, γαβαρέττας καὶ πᾶσιν ἑτέρις ἡμεταίρις ὀφιτζηάλλοις,
 τοὺς ὄντας ἢς τὸ παρὸν καὶ τοῖς μέλλοντας ἔσεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ
 νῆν καὶ ἐμπροσθεν ὁ καθῆς καὶ ἕκαστος ἢς τὸν καιρὸν τοῦ ὀφι-
 τζήου αὐτοῦ, μιδὶς ἔστο ἀπότολμος διενοχλήσε, διασήσε, προσεικήσε,
 ἀνακράξε, γυρεῦσε πόποτας διὰ κανέναν καιρῶν τὸν ἡριμένο μας ἄρ-
 χωντας καὶ λίζηον κῶρ Τζουλλιάνον Ζαῶτα ἢ τὴν κληρονομίαν αὐ-
 τοῦ διὰ τὸ ἡριμένον ὀσπιτότοπον, ἀλλὰ νὰ ἔχουσι αὐτῶ, καθὼς ἄνω-
 θεν ὑπομεν. ἀλλὰ καὶ ἂν πολλάκης κανῆς μείζων ἢ ἐλάττον ἤθελεν
 βάλην πρὸς αὐτοὺς τίποτας τινὰν διενόχλησι, ἐσῆς νὰ τοὺς διαφεντί-
 ζεται καὶ δικαιόζεται, ὅς καθὼς διαλαμβάνι ὁ παρὸν μας ὀρισμός. σὶ
 δὲ ἡμέταιρος μας γαβαρέτος, Αὐγουστίνος Σπινίλο, εὐλέποντας τὸν
 παρὸν μας ὀρισμῶν, ἐσῆ νὰ ἀπέλθης σωματικὸς καὶ νὰ δώσης καὶ
 παραδῶσης τὸ αὐτὸ ὀσπιτότοπον πρὸς τὸν εὐγενῆ ἱκίον καὶ ὑπερι-
 γαπιμένον λίζηον κῶρ Τζουλλιάνον Ζαῶτα καὶ πρὸς τὴν κληρονομίαν
 αὐτοῦ, καὶ βάλε αὐτοὺς εἰς νομὴν σωματικὴν καὶ ἀκερέαν κυριώτητα,
 καὶ πῆσων πρὸς αὐτοὺς καὶ παραδωτικὸν κατὰ τὴν νομὴν καὶ συν-
 ἤθειαν τοῦ τόπου. καὶ ὁ παρὸν ὀρισμός μετὰ τὸ ἀναγνωστῖναι ἄς
 ἔχει τὸ στερεὸν, τὸ βαίβεον, τὸ ἀσφαλές καὶ τὸ ἀμεταπίητον, καὶ ἄς
 διαμένη πρὸς τὸν ἡριμένον κῶρ Τζουλλιάνων καὶ πρὸς τὴν κληρονω-
 μίαν αὐτοῦ εἰς κωουτέλλαν αὐτὸν καὶ ἐμφάνιαν πάντων τῶν ὀρόντων.
 ἐ γράφη ἐν τὸς τῆς θεοσόστου πόλεως Ἀγίας Μαύ-
 ρας ἐν μηνὶ μαῖφ τῆ κῆ, ἰνδ. ς, ἔτει τῆς νῆν τρε-
 χούσης ς ϯ λς †.

† Φράγγισκα, χάριτι θεοῦ βασύλισσα Ῥω-
 μαίων †.

Orig. chart. equitis Cicognae Venetiis. Minus accurate edid. Χιώτης,
 Ἱστορία τῆς Ζακύνθου 2. 624.

XIII. 6940 (1432) 1. februarii ind. X.

*Guilelmus de Cancellariis, canonicus ecclesiae metropolitanae Atheniensis,
Gregorio Chamachae tradit fundum.*

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ γὰρ πρε[σβύτερος] Γουλιέλμος ντὲ Καντζηλιέρ, κανόνικος καὶ καντοῦρος, ἀλλὰ δὴ καὶ μανεγηλέρης τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ποιῶ γινώριμον καὶ φανερόν πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς μέλλουσιν ὄραν καὶ ἀκούσαι τὸ παρόν μου χαρτίν καὶ ἔγγραφον τὸ ἐξ ἐπερωτήσεως καὶ ὁμολογίας μου ἐκτεθέν, ὅτι ἀπεντεῦθεν ἰδοὺ ἀπὸ τῆν σήμερον χαριτόνω καὶ παραδίδω πρὸς σὲ Γρηγόριον τὸν Χαμάχην καὶ πρὸς ἅπαντα μέρη τῶν διαδόχων [καὶ κληρονόμων] σου τὸ ἡμέτερόν μοι χωράφιον τὸ ὄν ἀπὸ τῆς κανονικαίας μου τοῦ πρε[σβυτέρου], τὸ ὁποῖον χωράφιον ἐπροεκάτεχάν τινες κρυφίως, καὶ οὐδὲν εἶχεν ἢ δηλουμένη κανονικαία καὶ ἐξ αὐτοῦ ποτὲ συμφέρον. ἐπειδὴ τῆν σήμερον ἐφθάσα καὶ ἐκέρδησα τοῦτο μετὰ κρίσεως τοῦ πανυψηλοτάτου ἡμῶν ἀυθέντου μισέρ Ἀντωνίου ντὲ Ἀτζαϊώλη καὶ ἀυθέντου Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ τῶν ἐξῆς, τὸ διακείμενον ὑπὸ τῆν τοποθεσίαν τοῦ Δράκου, τὸ τε πλησίον Σταυράκη τοῦ Μαρκαδάντου καὶ τῶν ἐκεῖσε τριῶν ὁδῶν, ὅπως καθέξας τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ αἰεὶ, παιδῶν τῶν παιδίων σου κατὰ διαδοχὰς γένους, ἕως ἂν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ, τοῦτο βελτιοποιῆς καὶ κατασπέρνης αὐτὸ σπέρματα, ὅποια ἄρα θέλῃς καὶ βούλῃσαι, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἅπαντα τὰ βουλευτέα σοι ποιῶν ἐν αὐτῷ, τῆν εἴσοδόν τε αὐτοῦ ἅπασαν ὑψέλης ἀποκερδαίνειν μετὰ τῶν μερῶν τε καὶ κληρονόμων σου μονομερῶς καὶ ἀκρωτηριάστως, προσέτι δὲ καὶ ἄδειαν [ὀφείλεις] ἔχειν τοῦ ἐπιδίδειν σε τὸ τοιοῦτον χωράφιον εἰς οἷα δ' ἂν πρόσωπα βούλῃ παντοιοτρόπως, μὴ δυναμένου παρ' ἐμοῦ τοῦ [πρεσβυτέρου τῆς] δηλουμένης κανονικαίας διασειόμενος ἢ ἐνοχλούμενος ἢ ἀναθεωρούμενος ἢ ἐμποδιζόμενος ἢ τὸ παράπαν λογοποιούμενος, διὰ τὸ λαβεῖν με ἀπὸ σοῦ τῆν σήμερον ἕνεκεν τούτου χάριν εἰς δεικτικῶν . . . πλὴν δὲ ὡς ὀφειλοντός σου καὶ μόνον τοῦ ἐκπληρεῖν καὶ ἐπιδιδεῖν σὺ τε καὶ πάντες οἱ διάδοχοι κάτολοι καὶ κληρονόμοι σου ἐτησίως χάριν ἀποκοπὴν κάθε αὐγουστον μῆνα τῆς κοιμήσεως σολδία δέκα καὶ ἐξ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου πρὸς τὸν κατὰ τῆν ἡμέραν ὑπάρχοντα κα-

νότικον, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἄλλο δίκαιον τὸ οἰοοῦν. καὶ οὕτως ἐπιδίδοντας τὴν εἰρημένην ἀποκοπὴν μέλλεις ἔσθαι ἐν αὐτῷ ἀμετακίνητος παιδίων τῶν παιδίων σου, ὡς προλαβὼν ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσε, δεφεντευόμενος σὺ τε καὶ ἅπαν τὸ μέρος σου ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου διὰ κατολὴ καὶ νόμου παρ' ἐμοῦ καὶ παντὸς τοῦ μέρους διακειμένης. τὴν σωματικὴν νομὴν παραδέδωκας πρὸς σὲ ἐν αὐτῷ ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων, ὅθεν [καὶ] τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐγεγόνει ἐξ ἐπιτροπῆς κάμου, γραφὴν δὲ διὰ χειρὸς νοταρίου καὶ καντζηλιέρου Ἀθηνῶν Νικολάου Χαλκοματᾶ, ὅπερ καὶ βουλῶθεν μετὰ καὶ τῆς βούλας τῆς κάτωθεν κρεμαστῆς τοῦ καπίτουλου εἰς περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν τῶν ὁρώντων ἐν μηνὶ φεβρουαρίου α', ἰνδικτιόνος ι', ἔτους 6940. αἱ προτραπεῖσαι μαρτυρίαι τοῦ παρόντος ἔγγραφου εἰσὶν ὅ τε κὺρ Ἰωάννης ὁ Ζηρημιδοῦρος, κὺρ Νικολὸς ὁ Χαλβούρης καὶ κὺρ Ἰωάννης ὁ Καλογεράς.

Et ego presbiter, Ioannes de Bonalma, decanus et canonicus maioris ecclesie, de manu mea subscribo.

Et ego presbiter, Bernardus Hamusti, canonicus maioris ecclesie, subscripsi de manu mea.

Et ego presbiter Franciscus . . . pero, canonicus maioris ecclesie, subscripsi de manu mea.

Ὁ Χαλκοματᾶς Νικόλαος, νοτᾶριος καὶ καντζηλιέρης πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, προτραπεῖς, ὡς ἀνώτερο [δεδήλωται], ἔγραψά καὶ ὑπέγραψα.

E tabulario Ricasoliano, quod est Florentiae, edidit Buchon, Nouvelles Recherches 2. 290.

XIV. 6945 (1437) 6. augusti ind. XV.

Nerius de Acciaiolis, dux Athenarum, confirmat privilegium Antonii de Acciaiolis Gregorio Chamachae datum.

Ἡμεῖς Νέριος ντὲ Ἀτζαϊώλης καὶ διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος αὐθέντης Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ τῶν ἐξῆς διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος ποιούμεν γνώριμον τοῖς οὐσί τε καὶ τοῖς μέλλουσιν καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐμφανίζεσθαι. καὶ γὰρ ἐπειδήπερ φαίνει, ὅτι σὺ, Γρηγόριος ὁ Χαμάχης, ἐνεμφανίσθης ἐνώπιον ἡμῶν δείχνοντα ἐν πριβελέγιον φραγγιτάδες, τὸ ἐποίησεν ὁ μακαρίτης αὐθέντης ὁ θεὸς μου ἐκείνος, Ἀντώνιος ντὲ Ἀτζαϊώλης καὶ τῶν ἐξῆς, ἐσυνέβη δὲ ἀπὸ λό-

γους τινῶν καὶ ἠφάνισεν τοῦτο· νῦν δὲ ἦλθεν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀ-
 θεντείαν ἰκετεύοντα παρακλητικῶς, ὅπως ποιήσωμεν χάριν καὶ ἔλεος,
 ὅτι νὰ ποιήσωμεν ἡμέτερον πριβελέγιον πρὸς αὐτὸν, ἕνεκεν τούτου,
 ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας τοῦ μακαρίτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ πατρὸς
 Φράγγου ντὲ Ἀτζαϊώλης χαρίζομεν καὶ εὐεργετοῦμεν πρὸς σὲ τὸν ἄνω-
 θεν Γρηγόριον τὸν Χαμάχην τοῦ νὰ εἶσαι ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ παιδία
 τῶν παιδίων σου ἐλεύθερος καὶ ἀκαταδούλωτος ἀπὸ πάσης ὑπαροι-
 κίας τε δουλοσύνης σὺν τῶν παντοίων πραγμάτων τῆς ἀδελφικῆς σου
 μερίδος, κινήτων τε καὶ ἀκινήτων, ὡσαύτως καὶ σὺν τοῦ μοναστη-
 ρίου τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μα-
 ρίας τῆς Μαρινιώτισσης καὶ σὺν τῶν παντοίων ψυχικῶν καὶ δικαίων
 αὐτῆς ὧν κέκτηται τὴν σήμερον, καὶ τὰ μέλλον ἀφιερεῖν οἱ φιλευ-
 σεβεῖς χριστιανοί, ἀλλὰ δὴ καὶ σὺν τῆς μερίδος σου τοῦ στασίου ἀπὸ
 στίλου τῆς τετιμημένης κόρτης τῶν τριῶν τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ἔχειν
 ἐπεξουσίως τοῦ πωλεῖν, δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, ἐν προεξί διδόναι καὶ
 ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας παντάπασιν ποιεῖν ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως
 ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον οὔτε ἡμεῖς ἢ ἄλλος ἕτερος δικαίου
 ἡμῶν ἢ κληρονόμος καὶ διάδοχος κάτολος ἡμῶν καμμίαν ἐξουσίαν
 καὶ κυριότητα ἐπὶ σὲ καὶ παιδίων [τῶν] παιδίων σου καὶ σὺν τῶν
 παντοίων σου πραγμάτων, ὡς εἰρήκαμεν ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
 ἔστω σοὶ φράγγος ἐλεύθερος καὶ παιδία τῶν παιδίων σου ἀπὸ πάσης
 ὑπαροικίας τε δουλοσύνης, ἀπὸ τε ἐγγαρίας κανισκίων, μουστοφοριῶν,
 ἐλαιοπαρουχίων καὶ ἐτέρων ἄλλων τοιούτης ὑπαροικίας προνομίων,
 διορίζοντα, πάντας τοὺς ἡμετέρους ὑφφικιαλίους, διαδόχους κατόλους
 καὶ κληρονόμους ἡμῶν, εἴ τινες ἄρα καὶ εἶεν, τοῦ στέργειν καὶ συμ-
 φυλάττειν τὸ παρὸν ἡμέτερον πριβελέγιον καὶ παρ' αὐτοῖς ἐξεκουσεῦ-
 σιν οὐδὲν συμβεῖη εὐρεθῆναι· διὰ γὰρ διορισμῶν ἡμετέρων ἐγεγόνει
 καὶ γραφὲν ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν καὶ βεβαί-
 ωσιν ἐβουλλώθη καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας κάτωθεν κρεμαστῆς βούλης ἐν
 μηνὶ ἀύγουστῳ ς' καὶ ἰνδικτιῶνι ιε' ἔτους 6945.

*Ex origin. tabularii Ricasoliani edidit Buchon, Recherches 2 447 et
 iterum Nouvelles Recherches 2. 296.*

XV. (6949—1440) mense octobri ind. IV.

Thomas Palaeologus, despota Peloponnesi, confirmat venditionem horti cuiusdam.

† Ἐπεὶ προεuerγετήθησαν παρὰ τοῦ ἀφθέντου μου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὄντος τότε δεσπότη, ὃ τε κύριος Δημήτριος Παλαιολόγος ὁ Δερμοκαΐτης καὶ κύριος Ἰωάννης ὁ Ῥωσατᾶς περὶ τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν περιβόλειόν τι, ὡς ἂν ἔχωσιν αὐτὸ ὡς ἴδιον αὐτῶν κτῆμα καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ αὐτοῖς βουλευτέα, νῦν δὲ ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου ὁ εἰρημένος κύριος Δημήτριος Παλαιολόγος ὁ Δερμοκαΐτης, ὅπως συμφώνησε μετὰ κυρίου Νικολάου τοῦ Ἀβούρη καὶ ἀπεπώλησεν πρὸς αὐτὸν τὴν μερίδα πᾶσαν αὐτοῦ [τοῦ] τοιοῦτου περιβολείου, καὶ ἐδέησεν, ἵνα ἐπὶ τούτῳ γένηται καὶ ὄρισμός τῆς βασιλείας μου πλείονος ἀσφαλείας καὶ βεβαιώσεως ἕνεκα, ἥδη διοριζόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ὀρισμοῦ, ὡς ἂν ἔχη ἡ τριαύτη πράσις καὶ πράξις αὐτῶν τὸ στέργον, τὸ κῦρος καὶ τὸ ἀπαρασάλευτον, καὶ ἔχη ὁ εἰρημένος κύριος Νικόλαος ὁ Ἀβούρης τὸ τοιοῦτον ἥμισυ περιβόλειον, καθὼς εἶχεν αὐτὸ καὶ ὁ Δερμοκαΐτης, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ῥωσατᾶ ὡς ἴδιον αὐτοῦ κτῆμα καὶ ἀναφαίρετον αὐτός τε καὶ οἱ παῖδες καὶ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἔχει δὲ ἐπ' ἀδείας ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ αὐτοῦ βουλευτέα, ἤγουν πωλεῖν, χαρίζειν, προικοδοτεῖν, ἀνταλλάττειν, παρὰ μηδενὸς κωλυόμενος τὸ παράπαν ἐπὶ τῇ διακατοχῇ καὶ νομῇ αὐτοῦ. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν ὄρισμός τῆς βασιλείας μου κατὰ μῆνα ὀκτώβριον ἰνδ. δ' †.

† Θωμᾶς δεσπότης ὁ Πορφυρογέννητος †.

Exstat in M. Crusii Turcograecia 343.

XVI. 6952 (1444) mense februario ind. VII.

Constantinus Palaeologus despota Demetrio Mamoniae Gregorae donat locum Prinicum et domum.

† Ἐπειδὴ ὁ κῦρ Δημήτριος Μαμωνᾶς ὁ Γρηγοράς ἐπροθύμισεν μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ καλὴν προαίρεσιν εἰς τὴν τοῦ πριντζιπάτου ἀνακάτωσιν καὶ τύγχησιν καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἀφθεντικὰ ἀγωνίσματα, ὁμοίως μὲ προθυμίαν τελειώνοντάς τα, ὡσὰν καλὸς καὶ πι-

στός δούλος, εἰς τοῦτο λοιπὸν ὑπόσχεται διὰ νὰ δουλεύῃ εἰς ἄλλαις ταῖς χρίαις τὴν βασιλείαν μας μὲ καλὴν καὶ καθαρὰν πίστην καὶ ταπεινότητα· ὅθεν ὄντας τοιοῦτος ὑποδέχεται τοῦτον ἢ βασιλεία μου, ὡσὰν ὁ ἄνωθεν λόγος ἐφανέρωσεν, τὸν παρόντα ἀργυροβουλον δεδωμένον εἰς ἐλευθερίαν τούτου, διὰ ἀποφασίζει, καθὼς περιέχει, νὰ ἐξουσιάζῃ ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπροσθεν ὁ αὐτὸς κῦρ Δημήτριος Μωμωνᾶς ὁ Γρηγορᾶς ὑσπῆτιον, ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ Ἔλος, ἀντάμα μὲ τὸν πύργον του καὶ τὸ χωρίον Πρίνικοῦ καὶ τὴν περιοχὴν του ὅλην, ἧγουν ὅσα κρατεῖ καὶ νομεύει τὸ αὐτὸ χωρίον, ἢ ἐγκατοικοὶ εἶναι ἢ ἐλεύθεροι, ἢ ἀπὸ γένους ἢ καὶ ἄλλεωτρόπως εὑρίσκονται ἐκεῖ, νὰ ἔχῃ, νὰ λαμβάνῃ κάθε χρόνον εἰς κυβέρνησιν του τὰ δέκατα, καὶ ἢ τι ἄλλον χρεοστοῦν διὰ τὴν αὐθεντίαν ἢ διὰ δούλευσιν ἢ διὰ δωσῆματα, ὁμοίως νὰ ἔχῃ τὰ πάντα, ὅσα του ἀπαρθενίζου. καὶ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ τοῦ τυχένουν. νὰ κερδένη ἢ νὰ πέρνη ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα, καθὼς του ἐδόθη διὰ γράμματος ἀπὸ τὸν ἴδιον γενεράλη τῆς βασιλείας μου, κύριον Ἰωάννην Φραγτόπουλον, μὴν ἠμπορῶντάς τινας νὰ τοῦ δώσῃ καμίαν πείραξιν καὶ ἐνώχλησιν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ τὸν παρασαλεύσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ νομὴν τῶν ἄνωθεν πραγμάτων, μόνον νὰ εἶναι ἀπείραστος καὶ διαφεντευόμενος μὲν τὴν δύναμιν τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου μὲ ἐξουσίαν τοῦ ἐδώθησαν τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸν ἄνωθεν γεγραμμένον τρόπον, δουλεύοντας αὐτὸς ἔτοιμα καὶ πρόθυμα τὴν βασιλείαν μας κατὰ τὴν ὑποταγὴν καὶ εὐπήθειαν, ὁποῦ ὁ αὐτὸς ἐδείχθη εἰς τὴν δούλευσίν μας. διὰ τοῦτο πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ ἔγινεν εἰς αὐτὸν ὁ παρὸν ἀργυρόβουλλος ὀρισμὸς τῆς βασιλείας μου. ἐδώθη κατὰ μῆνα φεβρουάριον Ἰνδικτιῶνος ζ', ς Ϟ ν β', εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἡ βασιλεία μου ἐξουσιάζει.

† Κωνσταντῖνος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης, Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογέννητος †.

E cod. Bourée (olim Tipaldi) Athenis descripsit C. Hopf.

XVI. 1478, 23. aprilis iud. XI.

Leonardus II. Tocco, despota Artae, iubet tradì fundos quosdam nobili matronae Cleopae.

Ἀγαπημένε τῆς αὐθεντίας μου, μαστρομασάρε τῆς κούρτης μας Ζακύνθου, Ἀμπρούζε Μοναύλη. διὰ μέρος τῆς ἀρχονταπούλας μου Κλεόπης τῆς Κροφιδούς ἀναφέρουσιν εἰς τὴν ἀφεντίαν μου, πῶς τὸ βραβεῖον τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅπου ἀπαρθενεύει εἰς τὸν Φιλόσοφον (βιβλίον ἦν τοῦτο), ἐχάθηκεν ἀπὸ ἐκείνου, καὶ οὐδὲν εὐρίσκεται. καὶ ἐζήτησεν τῆς ἀφεντίας μου, ὅτι νὰ κάμουν ὄρκον δι' ὅλον ἐκεῖνο, ὅπου ἀπαρθενεύει τῆς ἐκκλησίας τῆς, διὰ τοῦτο ὀρίζομεν, ὅτι νὰ πάρτετε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καλοὺς γέροντας, νὰ πάτε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ νὰ τοὺς δίδετε ὄρκον διὰ τὰ ὑποστατικά, ὡσὰν καὶ διὰ τὰ ἄλλα πράγματα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐντὸς τῆς χώρας Ζακύνθου, ὡσὰν καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Λήθου εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἐργασίου, καὶ ὅτι κτήματα καὶ πράγματα εἴργης, ὅτι ἀπαρθενεύουν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς, ὅπου ἦσαν διωρισμένα ἐξ ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, μὲ ὄρκον τῶν καλῶν γερόντων καὶ ἀνθρώπων τοῦ τόπου μας, κάμε νὰ τὰ παραδώσης μὲ ἄλλα ἀξιόπιστα παραδοτικά καὶ ἔγγραφα εἰς τὴν ἄνωθεν ἀρχοντοπούλαν τὴν Κλεόπην διὰ μέρος τῶν ἐκκλησιῶν τῆς, τόσον χωράφια, ὅσον καὶ ὀσπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, τόπους, περιβόλια, δένδρη καὶ εἴ τι ἕτερα πράγματα ἀπαρθενεύουν δικαιολογημένα εἰς τὰς αὐτὰς ἐκκλησίας. ἀλλέως μὴ γένη, καὶ ὁ ὄρισμός μου ἄς μένη εἰς τὸ μέρος του. ἐγράφη ἐν τῇ χώρᾳ μας Ἀγία Μαύρα, ἀπριλλίου κγ', ἰνδικοτικῶν υς ια' αὐοῆ.

Καὶ τὸ χέρι τοῦ ἀφεντός γραμμένον λατινικά: *Leo, despota dell' Arta.*

Exstat in cod. monasterii S. Ioannis Praecursoris in arce Zacynthi, e quo edidit N. Χιώτης, Ἱστορία τῆς Ζακύνθου 2. 628.

XVII. 1511, 10. novembris.

Chienses commendant reipublicae Ianuensi causam quendam monasterii dicti Nea Mone.

† Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον αὐθέντα καὶ γουβερνάτωρ, τοὺς ἐκλεγμένους αὐθέντας, ἀναιάνους καὶ τὸ ὑψηλότατον ὑφρίκιον τῆς Νίου

οἱ πάντες Γραικοὶ τῆς νήσου Χίου, εὐγενεῖς καὶ οἱ καθόλου λαοῦ αἰώνιοι καὶ πιστώτατοι δούλοι μετ' εὐλαβούς καὶ ταπινῆς ἀρεκουμαντισιοῦς παρακαλοῦντες δαιόμεθα. τὸ αἰδέσιμον καὶ πάνσεπτον μοναστήριον ἢ Νέα Μονή, τὸ μόνον ἀναφύχιον τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ ἀγαπητὸν καὶ εὐλαβέστατον κατοικητήριον πάσης Ἑλλάδος, ὄντα ὑστεριμένον καὶ ἐξεγυμνομένον ἀπὸ τινὰ ἴδεια αὐτοῦ ὑποστατικά καὶ καλὰ ἀπὸ τὸν μακαρίτην ἐκεῖνον μισέρ Γαμπριέλ Ἰουστουνία Ῥεκανέ καὶ μισέρ Φίλιππον Πατέ, οἵτινες ἕως τὴν σήμερον κρατοῦσι αὐτὰ, ὃ τε μισέρ Φίλιππος Ῥεκανές καὶ μισέρ Φραντζέσκος Πατές, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, τὸ δὲ αὐτὸ μοναστήριον ἐρχόμενον εἰς πτοχίαν καὶ μὴ δυνάμενον διοικεῖν τοὺς μοναχοὺς αὐτοῦ, δούλους θεοῦ καὶ εὐχέτας τῆς αὐθεντίας σας, ἐσυμφώνισαν οἱ ῥηθέντες μισέρ Φίλιππος καὶ μισέρ Φραντζέσκος εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπισκοπῆς Χίου, καὶ τυπόνοντα δικαίως τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τὴν ἑαυτοῦ δικαίαν ζήτησιν καὶ προσέφερον διὰ πολλῶν γραφῶν τὴν εἰρημένην αἰτίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ προρηθεὶς μισέρ Φίλιππος ἀπολογούμενος πορεύεται καὶ ὁ ῥηθεὶς μισέρ Φραντζέσκος Πατές δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τὴν ἄδικον αἰτίαν αὐτοῦ, καὶ θέλοντα μετὰ μακροτάτου καιροῦ καὶ μετὰ ἐξόδων καὶ πειρασμῶν τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τὸ πτοχὸ καὶ ἀδύνατον νὰ τὸ κουράσῃ δι' ἐνὸς μπρέβε τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιερέως ἀναστ[ρ]έφοντα τὴν εἰρημένην αἰτίαν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τὴν εἰρημένην κρίσιν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ ἐποίησαν καὶ ὀρδινίασαν αὐτὴν εἰς τὴν Γένουβαν εἰς δύο αἰδεσίμους κανονικοὺς ἀγαπητοὶ καὶ φίλοι τοῦ εἰρημένου μισέρ Φραντζέσκου καὶ πρὸς [τὸ] προρηθὲν μοναστήριον δικαίως εἰς ὁποσίαν, τὸ ὁποῖον πράγμα μανθάνοντες οἱ ῥηθέντες μοναχοὶ τῆς Νέας Μονῆς συνήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μετὰ δακρῶν καὶ θρήνων προσέδραμον πρὸς ἡμᾶς, παρακαλοῦντες, ὅτι πάντες ἡμεῖς ὁμοῦ νὰ προσδάμομεν εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς ἐκλελεγμένη[ς] σας αὐθεντίας καὶ αὐτὰς μετ' εὐλαβείας δαιηθῆναι, ἵνα ἀξιοθῶσιν κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν τὰς εἰρημένας αἰτίας πρὸς δύο δικαίους καὶ συνετοὺς ἀνθρώπους συμβαλθῶσιν, οἵτινες καλῶς καὶ ἀρκοῦντος νοῆσωσιν τὰ δίκαια τῶν μερῶν χωρὶς μακροτάτους ἀπυλασιοῦς, καὶ διότι ὁ εἰρημένος μισέρ Φίλιππος ἀκούθη τὴν αἰτίαν εἰς τὴν Χίον, νὰ δοθῆ εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον δύο κριτὰς ἐκκλησιαστικοὺς ἢ λαϊκοὺς διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν, καθὼς

ἄνωθεν, διὰ νὰ τὴν τελειώσουσιν, καὶ ὁμοίως διὰ τὸν εἰρημένον μισέρ
 Φραντζέσκον εἰς τὴν Χίον. καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ ἔναι οἱ εἰρημένοι μο-
 ναχοὶ πτοχοὶ καὶ ἀδύνατοι. οἱ ὅποιοι τοὺς περαιομένους χρόνους ἐγ-
 καλούμενοι διὰ μίαν αἰτίαν δουκατῶν εἰκοσιπέντε μὲ Ἀντώνιον Ῥε-
 στάν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τόσον ἀπεμάκριναν καὶ ἐπύραξαν τοὺς ῥη-
 θέντας μοναχοὺς εἰς Γένουβαν καὶ εἰς Ῥώμην, ὅτι ἐξοδιάσασιν πλέον
 παρ' ἑ δουκάτα χρυσὰ ὀκτακόσια, καὶ ἐὰν ἐνικήσασιν τὴν εἰρημένην
 αἰτίαν, ἀλλ' οὐν τέλος ἀπεμήνασιν ἔρημοι, καὶ ἀκομὴ εἰς σιμάδα καὶ
 βέβαια παντὶ ἀδύνατον ἤθελεν εἶστέν ταύτη ἢ δευτέρα αἰτία προ-
 τρέχοντα αὐτὴν εἰς ἐναντίον τῶν εἰρημένων μισέρ Φιλίππου καὶ μισέρ
 Φραντζέσκου, οἵτινες [ἔναι] ἄνθρωποι δυνατοὶ καὶ πλούσιοι, οἱ ὅποιοι
 πωτὲ δὲν ἐθελήσασιν τὰ προρηθέντα πράγματα τὰ ἐξ ἀρπαγῆς νὰ τὰ
 στρέψουσιν καλὰ, καὶ ἀπάνω εἰς τοῦτο ἤλθασιν δυναταὶ καὶ ἰσχυραὶ
 σφραγίδες καὶ πρέβοι τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιερέως, λέγοντα, ὅτι δὲν ἔναι
 οἱ ἀφορισμοὶ πασαβολάντε, μήτε αἱ κατάραι τῆς ἀποστολικῆς καθέ-
 δρας κεραυνοὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ ἐὰν ἕνας Ἀντώνιος Ῥεστὰς εἰμπό-
 ρεσεν πολλοὺς χρόνους καὶ μὲ πολὰς ἐξόδας τοὺς ἐπύραξεν καὶ τελίως
 ἠφάνισεν, ἄς συλογηθῶσιν αἱ ἐκλελεγμένοι σας ἀθθεντίαι, πόσον δύ-
 νονται καὶ δυνήσονται, οἱ προρηθέντες μοναχοὶ μὲ φόβον καὶ μὲ
 κακὴν καρδίαν νὰ κρίνονται μὲ τοὺς ἄνωθεν μισέρ Φιλίππον καὶ
 μισέρ Φραντζέσκον. διὰ τοῦτο, εὐδοκιμώτατοι καὶ ἐκλελεγμένοι ἀθ-
 θέντες ἡμέτεροι, οἱ εἰρημένοι μοναχοὶ καὶ ἡμεῖς πάντες Γρακοὶ οἱ
 τῆς ἀθθεντίας σας ἀληθινοὶ καὶ πιστώτατοι δοῦλοι μετὰ ταπινότητος
 ἱκετεύωμεν καὶ μετὰ εὐλαβείας παρακαλοῦμεν ἕνεκα τοῦ πάθους τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν χαρίτων τῆς ὑπερδεδοξασμένης
 παρθένου Μαρίας, τῆς ὁποίας εἰσὶν τὰ εἰρημένα ὑποστατικὰ καὶ
 καλὰ, διὰ τὴν αἰωνίαν εὐημερίαν τῶν ὑμετέρων φανερῶν καὶ κοινῶν
 ἀγαθῶν καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν αἰωνίαν δούλευσιν τὴν πιστὴν, νὰ
 ἀξιωθῆτε τὴν ἡμετέραν ἀξίαν καὶ δακρῦουσαν ζήτησιν νὰ βάλετε, κα-
 θῶς ἄνωθεν, καὶ μετὰ ταπινότητος ἱκετεύωμεν. διὰ τὸ ὅποιον πρᾶγμα
 οὐχὶ μόνον ἡμεῖς πάντες οἱ οἰκοῦντες ἐν Χίῳ ἀπολαύσωμεν ἰδίως
 καὶ ἐνικῶς τὴν χάριν, ἀλλὰ ἀκομὴ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, τὴν ὁποίαν ἐν
 τοῦτο τῷ ἀγίῳ καὶ αἰδεσιμοτάτῳ μοναστηρίῳ τῆς Νέας Μονῆς εἰς τό-
 πον καὶ εὐλάβειαν ἐνός δευτέρου ἀγίου μνήματος τῶν Ἱεροσολάημ,
 καὶ ἀπὸ οὐδὲν μέρος τῶν Γραικῶν εἰς τοῦτο τὸ ἅγιον μοναστήριον

δὲν ἀπομένη νὰ μηδὲν ἔρχονται ἀμέτριοι εἰς τοῦτο τὸ προσκύνημα, τὸσαύτη ἔναι ἡ εὐλάβεια τοῦ τόπου καὶ ἡ σεμνότης τῶν εἰρημένων μοναχῶν, οἱ ὅποιοι καθ' ἑκάστην ἔπαρακαλοῦσαν καὶ παρακαλοῦσιν καὶ πάντοτε θέλουσιν παρακαλεῖν διὰ τὴν στάσιν τῆς ἀϋθεντίας σας τὴν εὐτυχεῖν, τὴν ὁποῖαν ὁ παντοκράτωρ θεὸς ἀξάνη καὶ διακρατῆ εἰς αἰῶνας καὶ καλά. διὰ συντόμως δὲν ἀναφέραμεν, ὅσον εἰς τὴν εἰρημένην αἰτίαν ἔπρεπεν, ἐκεῖνο τὸ πλεον ἄρχούμενον θέλει εἶστεν, εἰς ἀκόλουθον θέλουσιν τὸ ἀναφέρειν οἱ κομισταὶ τῆς παρούσης, οἱ δοὺ εὐλαβεῖς μοναχοὶ τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου. Ἐν Χίφνοεμβρίφ ἰσφια.

† Τῆς ἑαυτῆς ἐκλαμπροτάτης καὶ ὑψηλοτάτης ἀϋθεντίας σας οἱ εὐλαβεῖς δοῦλοι.

† Ἰωάννης Κορέσης.

† Δούκας Καναβούτζης τοῦ Μακαριτωῖτου.

† Νηκόλας Κορέσις Τζηρῆγγαις.

† Δούκας Καναβούτζης τοῦ Μακαρίτου κῶρ Ματθαίου.

† Ἀντόνιος Φραγγοποῦλος.

† Ego Georgio Mirmitano.

† Δούκας Πετροκόκινος.

† Παντολέος Σγουρόπουλος Βιλήτζης.

† Δημήτριος ὁ Τραλῆς.

† Μάμι Ἡμιμυλε.

† Σέργιος ὁ Γορδῶτος.

† Γεώργιος Διασουρινός.

† Πάρης Κορέσης.

† Ἐγὼ Ξένος Μιοῦλας.

† Λουρέντζος Ἀργέντης.

† Ἐγὼ Ἰωάννης Κορέσης τοῦ κῶρ Πέτρου.

† Λανμπρήνος Κρύτης.

† Ἐγὼ Μανόλεις Σγουρόπουλος.

† βος Βρεγόρτης.

† Ἐγὼ Γεώργιος Ῥοδωκινάκης.

† σις.

† Ἐγὼ Παντολέον Τριατάφιλος.

. λδας.

† Ἐγὼ Μηκες Ἀρφάνης.

† Ἐγὼ Μιχαὴλ Μυριάζης.

† Ἐγὼ Παῦλος Μυριάζης.

† Ἐγὼ Ἰάκοβος Δομέστικος.

† Μιχάλης Σγουρόπουλος.

† Ἐγὼ Μανὲ Σκηλήτζης.

† Ἐγὼ Πέτρος Μικούλας.

A tergo: Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἀϋθέντῃ τοῦ ῤηγὸς καὶ γουβερνά-

τωρ τῶν Γενουβίων καὶ τοῖς ἐκλελεγμένοις αὐθένταις, ἀνσιάνοις καὶ τῷ ὑψηλωτάτῳ ὀφφικίῳ τῆς Χίου ἐκλεκτοῖ τῷ κομονίῳ τῆς Γενουβας αὐθένταις ἡμέτεροι ἐνδοξότατοι.

Orig. chart. tabularii Taurinensis.

XVIII. 1561, 16. iulii.

Vincentius Cornarius Antonio Daravenia vendit domum in oppido Chaudace insulae Cretae.

Ἐν ὀνόματι τοῦ αἰωνίου θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αφεξά, ἰουλίῳ ις', ἐν Χανδάκῃ Κρήτης. φανερόν κάμνω ἐγὼ Βητζέντζω Κορνάρως, τοῦ ποτε εὐγενῆ ἄρχοντος μισέρ Ἀνδρέου. οἰκῶν εἰς τὸ κάστρον Χανδάκης, ὅτι δίδω καὶ πουλῶ εἰς γωνικὸν αἰώνιον ἐσέν τοῦ μάιστρο Ἀντωνίου Νταραβένια, τοῦ ποτε κῆρ Μπερνάρδου, κάτοικος εἰς τὸ αὐτῷ κάστρον πρεζέντι, καὶ λαμβάνεις ἀπὸ μὲν ἕναν ὀσπήτιον κατώγιον καὶ ἀνώγιον καὶ ἕναν ἐργαστήριον κοίμενα εἰς τὸ ῥηθὲν κάστρον εἰς τὴν ῥούγα συνωρεῦουν οὕτως ἀνατολικά στενωῦ κουμουνοῦ καὶ ἡ ἔμπασά τὸν λεγόμενον σπητιῶν καὶ δυτικά ἡ ἔμπασά τοῦ λεγομένου ἐργαστηρίου εἰς τὴν ῥούγα καὶ νοτικὰ μὲ σπίτιον τῆς ἀγίας Αἰκατερήνης τῶν Συναϊτῶν καὶ βορυνά ἕτερον σπήτιον, ὅπου πληρόνουν εἰς τὸν ἄγιον Ἀντώνιον εἰς τὸ σπητάλι. αὐτῷ τὸ λεγόμενον ἀνωγοκάτωγον ὀμοῦ καὶ μὲ τὸ λεγόμενον ἐργαστήριον ἔτι, καθὼς εὐρίσκονται, δίδω εἰς παντωτηνά ἐσέν τοῦ λεγομένου μάιστρο Ἀντωνίου φράγκα καὶ λύμπερα ἀπὸ πάσα βάρως ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔμπροσθεν μὲ ἐξουσίαν γεμυτήν, νὰ λάβῃς αὐτὰ μὲ τὰ μέρη καὶ διαδόχους σου εἰς τὸ πουλήν, χαρίζεις, προικίζεις, ἀνταλλάττειν, νικιάζειν, ἐξενικιάζειν, νίκην καὶ διάφορον ἐξ αὐτὰ νὰ πέρνης. καὶ διὰ τὴν ψυχὴν σου διακρήνην, καὶ ποιήσης αὐτὰ, ὡς θέλεις καὶ βούλῃσαι, ὡς ἴδιος κύριος καὶ καθολικὸς νικοκύρης, καὶ τηνάς ποτε νὰ μὴν δυνηθῇ νὰ σου εἰπῇ τὸ ἐναντίον. ὑπὸ τὴν κάτωθεν πένσαν καὶ διατημὴν καὶ πρέζιον τὸν λεγόμενον σπητιῶν, καὶ ἐργαστήριον ἐκάμαμεν, καθὼς τὰ ἐθέλαν στημάρι ἢ προτομάστορες ἢ τζουράδι τῆς ἐκλαμπροτάτης μας αὐθεντίας, ἐεχοχα ἀληθινῇ νὰ γένη ἡ στήμα τοῦ λεγομένου ἐργαστηρίου ἀπὸ τὰ λεγόμενα σπήτια, διατῇ ἐσυμφωνήσαμεν οὕτως, ἀπότου γενῆ ἡ στήμα ἤγρουν τῶν λεγομένων σπητιῶν.

νά ἦσαι κράτιμος νά μου πληρώνῃς τὰ εἴμισα ὡς ἕξη μῆναις πρώτους ἐρχομένους καὶ τὰ ἄλλα ἥμισα ὡς ἕναν χρόνον πρότερον ἐρχόμενον, κάμνοντας καὶ δίδοντά σου τὸ κατάστιχον τὸ αὐτὸν σπιτίον κατωγίου καὶ ἀνωγίου, ἤγουν εἰς τὸ ὄνομα καὶ κορμὴν ἐδικό σου, μ' ἐξοδες εἰς τὸ μέσον κατὰ τὴν τάξην καὶ σωλημητάδαις τῆς χώρας μας προμετέροντας σου, καὶ ἀπὸ δὰ νά τὰ βάλω εἰς ταῖς στρίδαις, καὶ νά ῥομποράρω τούτο τὸ ἰνστρουμέντο διὰ νά μου δώσεις, ὡς ἄνωθεν, τὴν πρώτην πάγα, καὶ εἰς τὴν δευτέραν νά σου κάμω καὶ τὸ λεγόμενον κατάστιχον εἰς μόδον, ὡς εἴρηται, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον ἐργαστήριον νά στέκῃς καὶ νά τὸ κράτης κοντζη κολμὲ δικαῖς σου ἐξοδες, καὶ νά πληρώνῃς νίκην ἤγουν πᾶσα χρόνον δουκάτα κορέντι δ', ἤγουν τέσερες, ὥστε νάχῃς τὸν μόδον, νά μου δώσης καὶ νά πληρώσης ἐκεῖνον ὅλον, ὅπου θέλη ἦσθεν ἡ στήμα του, καὶ νά μου δώσης ἀπὸ δὰ νίκην δι' αὐτῷ δύο χροναῖς ἀβάντι τράτο. καὶ εἰς τὸν κερδὸν ἐκεῖνον, ὅπου ἐσὺ γῆ τὰ μέρι σου ἤθελες ἔχῃν, νά μου κάμῃς τὴν πληρομὴν αὐτοῦ, ὡς ἄνωθεν, εἰς ὃ τι θέλη ἦσθεν στημάδα, νά μου δώσης ἀβήζω ἐμὲν ὄβερ τῶν διαδόχων μου τρεῖς μῆνες προτήτερα, νά τὸ βάλλω εἰς ταῖς στρίδες, καὶ νά κάμω πᾶσα χριαζόμενον διὰ νά σου κάμω καὶ εἰς αὐτῷ κατάστιχον ξεθαριστῶ ἀπὸ πᾶσα πράγμαν μ' ἐξοδες καὶ αὐτῷ εἰς τὸ μέσον καὶ δίδοντά σου τὸ λεγόμενον κατάστιχον, νά μου δίδῃς τὴν λεγομένην του πληρομὴν, καὶ τότε παρ' εὐθὺς νά τζεσάρι τὸ λεγόμενον νίκην, καὶ οὕτως ἦμαι κοτέντο μὲ μόδους καὶ τρόπους, ὡς ἄνωθεν, βάνοντας καὶ πένσαν ἀλληλογίας ὑπέρπυρα σ' διὰ τὴν φάπρικα τῆς ἐκλαμπρωτάτης μας αὐθεντίας καὶ τὸ παρὸν στερεῶν. ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ἐγὼ ὁ λεγόμενος Ἀντώνιος Νταραβένιας πρεζέντω καὶ λαμβάνω τὰ λεγόμενα σπήτια ἀνωγοκάτωγα καὶ τὸ λεγόμενον ἐργαστήριον μὲ μόδους καὶ τρόπους, ὡς ἄνωθεν, ὑπὸ τὴν ἄνωθεν πέναν. μάρτυρες παρα[καλού]μενοι μάστρως Φραντζέσκο Μέγενοσ ἰατρὸς καὶ μάστρως Μιχέλι Πεληκάσ Βουτικράρης.

Signum tabellionatus. Σταυριανὸς Λαγῶς, νοτάριος βασιλικῆς ἐξουσίας, παραθεῖς ὑπέγραφα καὶ ἡσφάλλησμαι.

Orig. membr. tabularii Veneti.